

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

İslam Dünyasının Yeniden Şekillendirilmesinde Bir Sonraki Aşama Pakistan ve Türkiye'dir!

Haber:

ABD, 2004 yılında Pakistan'ı NATO dışı bir ana müttefik olarak sınıflandırmıştı; ancak Tulsi Gabbard'ın 2026 yılında yayınlanan bir istihbarat raporunda Pakistan'ı gelecekte potansiyel bir füze tehdidi olarak nitelendirmesi üzerine gerginlikler yeniden tırmanmıştı; buna rağmen Pakistan, nükleer kapasiteye sahip olan önemli bir bölgesel müttefik olmaya devam etmektedir.

Yorum:

Tulsi Gabbard'ın Pakistan'ı son zamanlarda “gelişmekte olan bir füze tehdidi” olarak nitelendirmesi, münferit bir açıklama değil, aksine daha geniş bir jeopolitik gidişatın açık bir göstergesidir. Yahudi varlığının Türkiye üzerindeki artan baskısının, bu bağlamda anlaşılması gerekir. Bugün yaşananlar geçici bir olay değil, aksine on yıllardır gelişen, yani mevcut devletleri parçalayıp zayıflatmak yoluyla Müslüman ülkelerinin özelliklerinin yeniden şekillendirmesine yönelik bir eğilimin devamıdır.

İslam beldelerindeki mevcut sınırları ve siyasi sistemleri şekillendiren sömürgeci yapı, farklı bir çağa, yani doğrudan egemenliğin temelini oluşturan bir çağa göre tasarlanmıştır. Bugün bu şekil değişiyor ama hedef hala aynıdır. Strateji basittir: İslam beldelerini daha fazla parçalayıp zayıflatmak, böylece onların gelecekte potansiyellerini geliştirmesine veya bağımsız güçler olarak ortaya çıkmasına imkân vermemektir. Bu ise iç temellere dayalı olarak parçalanmış bir devlet olan Irak'ta, dış çıkarların çatışma alanına dönüşen Suriye'de ve bölünen ve hala istikrarsızlığın acısını çeken Sudan'da açıkça görülmektedir. Aynı zamanda İran da, yıllardır sürekli baskılara ve iç istikrarını sarsmaya yönelik açık girişimlere maruz kalmaktadır.

Bu devam eden eğilimin gölgesinde, yeni hedefler ortaya çıkmaya başlamıştır. Zira Pakistan, mevcut eylemlerine binaen değil, aksine potansiyellerine ve gelecekte neye dönüşebileceğine binaen suçlanmaktadır. Bunun en belirgin örneklerinden biri, Başbakan İmran Han'ın görevden alınmasından kısa bir süre sonra, yani Ekim 2022'de Biden'ın yaptığı şu açıklamadır: “Belki de Pakistan, dünyanın en tehlikeli ülkelerinden biridir. Zira hiçbir denetimin olmadığı nükleer silahlara sahiptir.” Böylece Biden, siyasi istikrarsızlık ve merkezi uyum eksikliği bağlamında Pakistan'ın nükleer cephaneliğine yönelik algılanan tehlikesine ışık tutmakta ve bu tehdidin kontrolünü sağlamak için dolaylı olarak ABD etkisinin acil gerekliliğine dikkat çekmektedir. Bundan kısa bir süre sonra, ABD Dışişleri Bakanlığı bunu şu şekilde açıklamıştır: “ABD, Pakistan'ın taahhütlerine ve nükleer varlıklarını güvence altına alma kapasitesine güveniyor. ABD, Pakistan'ın güvenli ve refah

içinde olmasını kendi çıkarları açısından her zaman son derece önemli bir konu olarak görmüştür.” Bu da açıkça, özellikle Pakistan’ın Amerika için taşıdığı önemi yansıtmaktadır; zira eğer ülkenin nükleer kapasitesi kontrol altına alınmazsa potansiyel bir tehlikeyi temsil etmektedir; bu ise daha geniş çaplı nükleer yayılma ve istikrarsızlık endişelerinin kök salmış şeklidir.

Türkiye de bağımsız bir yol izleyebilme kapasitesine sahip bir İslam beldesi olması nedeniyle bu çerçevede içinde yer almaktadır. Her iki ülke de şu ana kadar ABD’nin yanında yer almış olsa da ABD, İslam’ın birleştirici bir güç olma potansiyelinin yanı sıra bu ülkelerin askeri güçleri ve stratejik ağırlıkları nedeniyle aynı zamanda onlara şüpheyle bakmaktadır.

Bu gelişmeler, bölgedeki Yahudi varlığının rolünden ayrı düşünülemez. Bir nükleer güç olarak Yahudi varlığının, herhangi bir komşu ülkenin güçlü ve bağımsız bir karşıt güç haline dönüşmemesinin sağlanması konusunda kesin bir çıkarı vardır. Zira parçalanmış ve zayıf İslam ülkeleri, bu hegemonyanın sürdürülmesinin temelini oluşturmaktadır. Bu durum, güçlü ve bağımsız güçlerin yükselişini engellemek amacıyla bölgesel dinamiklerin formüle edildiği ABD’nin stratejik çıkarlarıyla doğrudan örtüşmektedir.

Tüm bunların gözlerimizin önünde ortaya çıktığına tanık oluyoruz. Şu anda en acil soru şudur: Amerika ülkemizi bölmeye ve yapısal olarak zayıflatmaya devam ederken, bizler ellerimizi bağlayıp bekleyecek miyiz, yoksa bu zincirlerden kurtulacak mıyız? İlerlemenin tek yolu, İslam beldelerini İslam’ı ve Müslümanları dost edinen tek bir liderlik altında birleştirmek ve parçalanmayı sürdüren dış güçlere hiçbir taviz vermeden onların kolektif çıkarlarını savunmaktır.

Mevcut siyasi sistem sorununun özünü temsil eden şudur: Hiçbir güç gerçekleştirmeyen ayrı ayrı laik ulus devletlere bölünmesi, dahası bölünmenin ve zayıflığın artırılmasıdır. Zira bu yapı, herhangi bir ortak direnişle karşılaşmadan tek tek ülkelere baskı uygulanmasına imkan tanımaktadır. Bu gerçeklik kabul edilip kırılmadığı sürece, parçalanmışlık sarmalı devam edecektir. Pakistan ve Türkiye ise bir istisna değildir; aksine her ikisi de, on yıllardır süren bir sürecin yeni halkalarıdır. Bugün buna seyirci kalan, yarın bir sonraki kurban olacaktır. Sadece bu eğilimi fark edip reddetmek ve İslam ülkelerini tek bir Halifenin liderliği altında birleştirmek için ciddi olarak çalışmak yoluyla, daha fazla parçalanmayı ve yapısal zayıflığı önleyebiliriz.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Okay Pala - Hollanda